

4. Apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesību uz aizstāvību pārkāpums saistībā ar nodarītā materiālā kaitējuma vērtējumu.
5. Kļūda tiesību piemērošanā, jo pārsūdzētajā spriedumā ir zīmīga pretruna jautājumā par to, par kādu laikposmu ir jāmaksā atlīdzinājums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. maijā iesniedza Østre Landsret (Dānija) – Erdem Deha Altiner un Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen

(Lieta C-230/17)

(2017/C 213/30)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Pieteicēji: Erdem Deha Altiner un Isabel Hanna Ravn

Atbildētājs: Udlændingestyrelsen

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 21. pantā, interpretējot to kopā un pēc analogijas ar Brīvas pārvietošanās direktīvu⁽¹⁾, dalībvalstij ir liegts atteikt piešķirt atvasinātās uzturēšanās tiesības trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir Savienības pilsoņa, kurš ir minētās dalībvalsts pilsonis, ģimenes loceklis, šim pilsonim atgriežoties šajā pašā dalībvalstī pēc tam, kad viņš ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, ja ģimenes locekļa ierašanās attiecīgās dalībvalsts teritorijā vai iesniegtais pieteikums par uzturēšanās tiesību izmantošanu nav attiecīgā Savienības pilsoņa atgriešanās pašsaprotams turpinājums?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. maijā iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – E

(Lieta C-240/17)

(2017/C 213/31)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītājs: E

Atbildētājs: Maahanmuuttovirasto (Valsts imigrācijas birojs, Somija)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai konvencijas, ar kuru īsteno Šengenas nolīgumu, 25. panta 2. punktā paredzētajam pienākumam apspriesties starp Līgumslēdzējām valstīm ir juridiskas sekas, uz kurām trešās valsts valstspiederīgais var atsaukties gadījumā, kad viena Līgumslēdzēja valsts attiecībā pret viņu izdod iecelošanas aizliegumu visā Šengenas zonas teritorijā un atgriešanas uz viņa izcelsmes valsti lēmumu tādēļ, ka viņš apdraud sabiedrisko kārtību un sabiedrības drošību?

- 2) Ja, pieņemot lēmumu par ieceļošanas aizliegumu, ir piemērojams iepriekš minētās konvencijas 25. panta 2. punkts, vai tad ir jāuzsāk apspriede pirms lēmuma par ieceļošanas aizliegumu pieņemšanas, vai šo apspriedi var veikt tikai pēc tam, kad atgriešanas lēmums un lēmums par ieceļošanas aizliegumu ir jau pieņemti [?]
 - 3) Ja šo apspriedi var veikt tikai pēc tam, kad atgriešanas lēmums un lēmums par ieceļošanas aizliegumu ir jau pieņemti, vai tas, ka starp Līgumslēdzējām valstīm notiek apspriede un otra Līgumslēdzēja valsts nav paziņojusi, ka tā paredz atsaukt trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās atļauju, var būt šķērslis trešās valsts valstspiederīgā atgriešanai uz viņa izcelsmes valsti un ieceļošanas aizlieguma visā Šengenas zonas teritorijā spēkā stāšanās?
 - 4) Kas ir jādara vienai Līgumslēdzējai valstij gadījumā, kad uzturēšanās atļaujas izsniedzēja Līgumslēdzēja valsts, neskatoties uz vairākkārtējiem lūgumiem, nav ieņēmusi nostāju par uzturēšanās atļaujas atsaukšanu, kuru tā ir izsniegusi trešās valsts valstspiederīgajam?
-